

Ltk Beets A1

Plant. Pol de

1 (1882)

1
Pol de Mont

Veelgeachte, Heer Geleerd. Heer!

Neem, my niet kwalijk dat ik, van des eerste
brief reeds die, ik u heb uwd te schrijven, eenen
bedelbrief durf maken, — Een brandbrief echter zal het
nooit worden! Dit voeg ik er al dardijk by, opdat Gy u
gerust stelt!

Ik betwijfel te, steeds of ik zelfs de eer geniet
by uw reeds bekendheid te hebben verwoerd, hoe ja, dat
Zult Gy wel reeds gshoud hebben, dat ook ik aan Nederland-
sche dichtkunst het mijne doe, en zelfs reeds eenige
Zeer groote gouden, te opzichte van myn Vaderland te
Nijmegen, op het gemet, heb.

Nu is het — ondanks mijn groote en rechtlijn-
nig voorzichtig voor „einen gfeierten“, vooral men
in Duitsland leeft — niet al dichter, dat ik mij tot
mijn beroemde Kunstgenoot N. Beeb wende,
maar wel... ah! Ja, ik moet er dit my zeggen! Ik
heb een dubbeltang, die juist niet tot de meest
geinschiktelijke kindje behoort, maar uwd, hogste-
zaam is Urecht! — wel begrijpen zal. Die Dorse is

een ... professor van 't hoogen middelbaer Oudewijs, en
wel en van Nederl. taal en Letteren:

Als gult danij, heb ic de groute vrijheid genomen my
in Urd te wenden, met een oproep aan Uwe overallevindende
Welwillendheid.

Ik ga een bloemlyng te penne leggen,
wiltlystelyk tot gebruik der leerlyng, der beide
hoogste Klaffen, myn Athenaea. In dit boeck wendet ik
benoemen breede, uit Vondel & Bilderdijk, eenige bladzijden,
te plaatsen van de voornameste schryvers myn eeuw:
onder degen moet de Dichter, wiens naam, N. Ploegh Guld,
stellig een acceptaet, bekleede!

Daarom, weliddele zierfelende Heer! durf ik van
U de vergunning vragen, die deed voer myn goet a
gachte Nicod J. van Breen, eiland, namelijk
dat eenige paven, uit Uwe werken, te myn aememmer.

Mijn Keer is gevallen op: Najaannijmering,
Walden, Herf (uit "Kuser"), Overgangen, Avond-
stond (uit "Jon") en Vondel.

— Nu weet ik wel, geacht Dichter! dat Urd

Uwe rechten, zekel of ten deel, aan eenen heer Uitzeyen
hebt afgestaen, tot welcke ik mij dan ook gaerne wendte zal.
Doek, wat ik van Urd uerrijen wilt, was "een goed woord,
ten voordele myner Bede! Het zou mij iuderdwaer leed
zijn, meest ik mijn boek in handen myner lieve jongen
ziet komen, zonder dat Mey 't genot gredonke, wend
ik lewes gedichte, te leere, kennen, en my - se hen, dat ic
te leere, waerdeere!

Ik durf mij vleys, dat het de laatste maal
mit myn zal, dat ik mij tot U wendte zal, al zal
't wel van niet meer de leere, maar wel de
Dichte zijn die tot Urd speken zal. Reede ben ik zoo
gelukkig geweest Urd, te Meda, aan te treffe,
en mij heel getoor te vergaen, op Uwe heerlyk
iede van Walke Stott ^{en} _{te} waarvoor ik my beder,
geest kreeg, toe ik - uit Meda - de proef
van mijn Maiden-speech ontving, moer ik u my
laan, een frid en myn jay in hart, en myn Nederl.
landtgen, aanderster; wie welt of het my dan uit-
nog weder zeyens word, een tweedes maal oproep

de door ~~de~~ uwe geleerd, weghetkendheid, evenals, uwe
zeed, by myn, Debaat op myn Congres, al een
kynghen, iijny, vrecht, zeyens, weid!

Ranvaer, Melideli Dichter: de rechtgemeend
huld van

P. de Mous

N. S. - Leek gual you het mij aaryenover, zyn de
thulle, Kijaanen, Vandel, en Jeremia en Overjays
te myn, opnem.

Dornik, 27 Juli, 1882.

Vindubthant. 7.